

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 2Er/474/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313207348
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Konkoľová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4313207348.4

Uznesenie

Okresný súd Levice v exekučnej veci oprávneného: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti povinnému: Konkurzná a Reštrukturalizačná, v.o.s., so sídlom Farská 31, Nitra, správca konkurznej podstaty úpadcu: Ľ.W. G., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. S. XXX/XX, E., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jozef Kapronczai, so sídlom Exekútorského úradu Švermova 273, Galanta, pod sp. zn. EX 2203/2013, o vymoženie 416,95 eura s príslušenstvom, o zastavení exekučného konania, takto

rozhodol:

I. Súd zastavuje exekučné konanie vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 2Er/474/2013.

II. Súd ukladá oprávnenému, aby zaplatil súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Kapronczaiovi trovy exekúcie v sume 81,42 eura, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa vedie exekučné konanie vo veci oprávneného: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti povinnému: Ľ.W.Y. G., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. S. XXX/XX, E., o vymoženie 416,95 eura s príslušenstvom.

2. Súdny exekútor dňa 25.06.2018 doručil súdu podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného. Na výzvu súdu následne dňa 11.01.2019 súdny exekútor doručil vyčíslenie trov exekúcie, ktoré si žiada priznať v sume 145,07 eura.

3. Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 31Odk/232/2018 vydaným dňa 01.06.2018 vyhlásil konkurz na majetok povinného Ľ.W.Y. G., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. S. XXX/XX, E., a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Konkurzná a Reštrukturalizačná, v.o.s., so sídlom Farská 31, Nitra.

4. Podľa § 243 h ods. 1, veta prvá prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. apríla 2017 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa ust. 57 ods. 2 EP v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

6. Podľa ust. 58 ods. 1 EP v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

7. Podľa ust. § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

8. Súd len pre úplnosť dodáva, že osobný bankrot, resp. oddĺženie fyzickej osoby je relatívne samostatné súdne konanie, ktorého dôsledkom v úspešnom prípade je, že zákonom vymedzené pohľadávky veriteľov voči dlžníkovi sa stanú nevymáhateľnými. Jednou z podmienok na vyhlásenie oddĺžovacieho konkurzu je, že dlžník musí osvedčiť existenciu exekučného alebo iného obdobného vykonávacieho konania. Z ustanovenia § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii je zrejmé, že vyhlásenie konkurzu, resp. osobného bankrotu, je dôvodom, aby súd exekúciu vedenú proti dlžníkovi/povinnému podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii zastavil.

9. V zmysle ustanovenia § 196 EP za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

10. Ustanovenie § 200 ods. 1 EP uvádza, že trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

11. Podľa § 203 ods. 3 EP, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

12. Podľa § 30 Vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, v exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 patrí exekútorovi odmena a náhrady podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

13. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky č. 141/2008 Z. z. (ďalej len vyhláška),
2Er/474/2013 - 3 -

účinnosť od 01.01.2009, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak súd exekúciu zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

14. Podľa § 22 vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Účelnosť vynaložených hotových výdavkov je nutné posudzovať vo vzťahu k času účelne vynaloženému a k účelne vykonaným paušálne odmeňovaným úkonom v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti.

15. Súd z vykonaného dokazovania písomnými dôkazmi mal za to, že danú exekúciu je potrebné zastaviť z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a preto v zmysle uvedeného ukladá oprávnenému povinnosť uhradiť trovy exekúcie v sume 81,42 eura (vrátane DPH), ktoré pozostávajú:

§ z odmeny 33,19 eura podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky,

§ náhrady hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti podľa § 22 vyhlášky v sume 26,74 eura pozostávajúcu z poštovných výdavkov v sume 17,30 eura, poplatku za blokáciu vozidla v sume 0,20 eura a cestovných náhrad v sume 9,24 eura,

§ náhrady za stratu času podľa § 23 vyhlášky v sume 7,92 eura a

§ 20 % DPH.

16. Čo sa týka trov exekúcie, súd preskúmal vyčíslenie trov predložených súdnym exekútorom a dospel k záveru, že toto vyčíslenie nebolo v úplnom súlade s Vyhláškou MS SR č. 288/1995 Zb., a preto mu nemohol priznať plnú sumu vyčíslených trov exekúcie. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov za poštovné, ktoré majú vzniknúť v budúcnosti, a to konkrétne poštovné za vrátenie poverenia v sume 1,55 eura, pretože tieto úkony ani neboli vykonané a hotové výdavky za poštovné ani neboli vynaložené. Súd ďalej nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov za spotrebovaný kancelársky materiál - spisový obal v sume 0,15 eura, nakoľko je s poukazom na § 25 vyhlášky v odmene súdneho exekútora zahrnutá aj náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou, t.j. aj spotrebovaný kancelársky materiál. Súd ďalej neuznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov v sume 1,00 eur za telekomunikačné poplatky. Súdnym exekútorom však nepreukázal ich jednoznačnú existenciu, príp. nespochybniteľnú výšku a na základe čoho bola ich výška vypočítaná. Súd uvádza, že súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov, tieto však musia byť účelne vynaložené v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti a hodnoverným dokladom vyplývajúcim z obsahu konkrétneho spisu náležite preukázané tak, aby súd mal dôvod na ich priznanie v rámci náhrady trov exekúcie, a to v konkrétnej výške.

17. Súd ďalej nepriznal súdnemu exekútorovi odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo výške 33,19 eur, ktorú si uplatnil podľa § 6 vyhlášky, nakoľko pri 2Er/474/2013 - 4 -

určovaní odmeny súdneho exekútora podľa § 6 vyhlášky je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky a nie k zastaveniu exekúcie. V danom prípade nebola exekúcia na peňažné plnenie vykonaná ani sčasti, ale bola zastavená, a preto je na rozhodnutie o trovách exekúcie potrebné aplikovať ustanovenia § 14 až § 16 vyhlášky. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/100/2013 zo dňa 29.11.2013, ktorý uviedol: „Ustanovenie § 6 citovanej vyhlášky je zaradené do druhého dielu, prvý oddiel - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Tretí oddiel, druhého dielu citovanej vyhlášky obsahuje spoločné ustanovenia k odmene za výkon exekučnej činnosti, v ktorom je osobitne upravená odmena súdneho exekútora pri vylúčení z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie (v §§ 14 a 15). Vychádzajúc z takéhoto systematického zaradenia, odvolací súd má za to, že z ust. §§ 4 až 6 citovanej vyhlášky zaradených do druhého dielu, prvý oddiel (ku ktorému patrí aj výpočet odmeny za zriadenie exekučného záložného práva) pri výpočte odmeny exekútora je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky. Pri určovaní odmeny súdneho exekútora, podľa tretieho oddielu nemožno vychádzať z ustanovení upravujúcich odmenu súdneho exekútora pri vymožení pohľadávky, keďže ide o

osobitnú úpravu pre prípad zmeny súdneho exekútora alebo pri zastavení exekúcie. Takémuto výkladu nepriamo nasvedčuje napríklad aj znenie § 16 citovanej vyhlášky, ktoré osobitne upravuje postup pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade čiastočného zastavenia exekúcie, keď odkazuje na § 5 alebo § 7 až 13. Teda vylučuje použitie § 6. Odvolací súd má za to, že pokiaľ by zákonodarca pripúšťal použitie niektorých ustanovení predchádzajúcich oddielov (pri výpočte odmeny podľa tretieho oddielu, uviedol by to priamo v § 14 prípadne § 15, ako je to uvedené v § 16 citovanej vyhlášky). Pokiaľ tak neurobil, je zrejmé, že pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade zastavenia exekúcie nemožno vychádzať z ustanovení citovanej vyhlášky upravujúcich spôsob určenia (výpočtu) odmeny exekútora pri vymožení pohľadávky.“

18. V zmysle § 238 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak uznesenie ukladá povinnosť plniť, lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné.

19. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

20. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

21. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

22. Vzhľadom k vyššie uvedenému a v súlade s uvedenými ustanoveniami, súd zastavil exekúciu a uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania v sume 81,42 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia podľa § 232 ods. 3 CSP
2Er/474/2013 - 5 -

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. (§ 239 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok). Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.